

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216200596
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2216200596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred samosudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou v právnej veci žalobca: Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130,, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: C. T., L. X.V. XXXX, J. O. Y.Á. XXXX/XX, XXX XX K. D., o zaplatenie 97,27 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.januára 2016 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy vo výške 97,27 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru; zároveň si uplatnil aj náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 11.apríla 2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 428,70 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku splatiť v 20 mesačných splátkach vo výške 15,44 eur. Žalovaný doposiaľ zaplatil 360,46 eur. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca ho vyzval 19.januára 2013 k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo.

Súd žalobu podľa § 79 ods. 4 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami vrátane § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 2.marca 2016 (č.l. 9), ktorý sa k žalobe nevyjadril.

Predmetom konania je suma nižšia než 1.000 eur. Podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor. Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Keďže v konaní ide o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Toto oznámenie bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu od 31.marca 2016 až do vyhlásenia rozhodnutia (8.apríla 2016).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a predloženými listinnými dôkazmi, najmä: zmluvou o pôžičke Triangel z 11.apríla 2012 (č.l. 3), Predžalobnou upomienkou (č.l. 5), Prehľadom splátok a úhrad (č.l. 7), a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca a žalovaný dňa 11.apríla 2012 uzatvorili písomnú zmluvu o poskytnutí pôžičky číslo XXXXXXXX ako to vyplýva z pripojených listín (č.l. 3). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 300 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku splatiť v 20.mesačných splátkach vo výške 15 eur pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe 49,66 %, RPMN 49,66% a priemernej RPMN 45,23%. Z priloženého prehľadu splátok a úhrad ďalej vyplynulo, že žalovaný uhradil celkovo sumu 360,46 eur, pričom už splátkou splatnou dňa 20.júla 2012 sa dostal do omeškania, nakoľko ju uhradil až 15.augusta 2012.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebný aplikovať najmä Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 11.apríla 2012 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 300 eur na nákup tovaru, s akontáciou 128,70 eur, s celkovou sumou pôžičky 300 eur, s poistením 308,80 eur, s mesačnou splátkou 15 eur, s poistením 15,44 eur, s cenou na splátky 214,80 eur, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 85,20 eur, s termínom konečnej splatnosti 12/2013, s počtom splátok 20, s ročnou úrokovou sadzbou 49,66%, s RPMN 49,66%, s priemernou RPMN 45,23%.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. f/ túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo

spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013.

V predmetnej zmluve chýbajú obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd zistil, že žalovaný čerpal pôžičku na nákup tovaru v sume 300 eur, pričom uhradil na splátkach celkom 360,46 eur. Z uvedených dôvodov súd nemohol vyhovieť žalobe, preto ho v celosti zamietol s poukazom na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej žalobca podaním z 26. februára 2016 mienil vziať späť žalobu v časti 27,58 eur, týkajúcej sa uplatnenej zmluvnej pokuty. Zo žaloby, ale ani z pripojených listín však súd nezistil, že si bol uplatnil zmluvnú pokutu, resp. žalobca sa ani len neúnúval v žalobe uviesť z čoho sa skladá žalovaná suma, teda koľko na nesplatenú úverovú istinu, koľko je na úrokoch, poplatkoch, eventuálne na zmluvnej pokute. Preto na tento právny úkon žalobcu súd nemohol prihliadať, a vyhodnotil takýto úkon za zmätočný, a teda súd v tejto časti ani nemohol zastaviť konanie.

Je potrebné uviesť, že povinnosťou účastníka v občianskom súdnom konaní je uviesť relevantné skutkové tvrdenia tak, aby bolo možné preskúmať dôvodnosť uplatneného nároku. Pre úspech v konaní je potom potrebné skutkové tvrdenia preukázať príslušnými dôkazmi. Súdu neprislúcha „vyčítavať“ skutkové tvrdenia z listinných dôkazov a nahrádzať tak povinnosť účastníkov konania. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe a jej doplnení.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď po procesnej stránke bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, v konaní si však žiadne trovy neuplatnil, preto mu ich súd ani nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).